

РЕШЕНИЕ

№ 2248

гр. София, 07.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора С. Димитров, като разглежда дело номер **6915** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Л. Б. срещу решение, постановено по НАХД № 21239 по описа за 2011г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 12-ти състав. С решението съдът е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 60451 от 21.06.2011г. на ИФЗ Зам. Началник АНД Отдел „Пътна полиция“ при СДВР (ОПП при СДВР), с което на жалбоподателя на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, предл.5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150 (двеста) лева за нарушение по чл.38, ал.3 от ЗДвП.

Касаторът счита, че решението на СРС е неправилно, необосновано и постановено при съществени нарушения на процесуалните правила. Съображенията му за това са, че: СРС е постановил решението си след неправилна преценка и анализ на събраните по делото доказателства и не е установено по делото по безспорен начин касаторът да е извършил нарушението по чл.38, ал.3 от ЗДвП; АУАН е съставен в присъствието на свидетел, който няма качеството на очевидец; служителите на ОПП не са непосредствени свидетели и техните показания са неправилно кредитирани от съда; АУАН не е подписан от свидетеля по акта; само свидетелите Т. и Ц. имали преки впечатления; неправилно СРС приел, че касаторът не изложил възражения (в

административното производство); неправилно СРС отхвърлил искането на касатора за назначаване на автотехническа експертиза относно механизма на ПТП.

Ответникът по касационната жалба – СДВР не изпраща представител и не взема становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата и неправилност на решението на СРС.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

Не са извършени процесуални нарушения в съдебното производство пред СРС и правилно е приложен материалният закон.

При постановяване на решението си СРС е извършил проверка на издадените АУАН и НП като правилно е приел, че същите съответстват на изискванията на ЗАНН.

За установяване на фактическата обстановка районният съд е провел разпит на четирима свидетели – актосъставителя, свидетеля по акта и двама свидетели, доведени от жалбоподателя, обсъдил е протокол за ПТП, декларации и скици от двамата водачи.

.След анализ на посочените по-горе доказателства СРС е приел, че Б. е извършил нарушение на нормата на чл.38, ал.3 от ЗДвП, като при извършване на обратен завой не е пропуснал движещия се автомобил на другия водач. Съдът не е кредитирал обясненията на Б., както и показанията на св.Т., че всъщност Б. не е правил обратен завой по посоката на движение на пътното, до което е бил паркирал.

Настоящият състав споделя изводите на първоинстанционния съд относно установената фактическата обстановка. От показанията на двамата полицаи (св.Т. и св.Г.) става ясно, че когато са дошли на мястото на ПТП, автомобилите не са били преместени. Полицаяте са огледали траекторията на изместване на автомобилите от удара, щетите по автомобилите, разпитали са двамата водачи. На място не са установени други свидетели, такива не са посочени и от двамата водачи, включително от Б. във възраженията му по акта – въпреки, че впоследствие доведеният от него свидетел – св.Т., твърди пред СРС, че е останал на мястото на инцидента около половин час - чак до идването на КАТ. Показанията на полицаите са достоверни, логични и последователни, не си противоречат нито вътрешно, нито взаимно. Нелогично би било да се приеме, че полицаите преднамерено са вписали в акта като нарушение начина на извършване на обратен завой, тъй като дори Б. действително да е тръгвал по посоката на движение на пътното, до което е бил паркирал, то пак е следвало да пропусне движещия се в същото платно друг автомобил. Правилно първоинстанционният съд е приел, че показанията на св.Т. и на св.Ц. противоречат на останалия доказателствен материал и не ги е кредитирал. По отношения на показанията на св.Ц. може да се каже още, че тя е чула удара на двете МПС, но не го е видяла и в действителност не свидетелства относно механизма на ПТП.

Безспорно установено е по делото, че при въпросната маневра от лентата, в която е бил паркирал, касаторът преминавайки в съседната му отляво лента не е пропуснал

движещият се в нея автомобил в нарушение на правилата и така е причинил ПТП, с което е осъществил състава на чл.179, ал.2 вр. с с ал.1, т.5 от ЗДвП, за което е и наказан с обжалваното НП. Обстоятелството дали и другият водач е бил в нарушение, движейки се с висока скорост, е без значение за отговорността на касатора за неговото нарушение, той е бил длъжен да съобрази движещия се автомобил в лентата, в която е преминавал.

Неоснователно е касационното оплакване във връзка с това, че АУАН е съставен в присъствието на свидетел, който няма качеството очевиден. Това действително е така, но функциите на свидетеля в този случай касаят съставянето на акта, не самото нарушение. А и чл.40, ал.1 от ЗАНН предвижда, че АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението.

Съдът намира за неоснователно и оплакване оплакването, че актът не бил подписан от свидетеля по акта. На представеното копие се открива подпис, а свидетелят се е явил пред СРС и потвърдил, че той именно е свидетелят по акта и подписът е негов.

Не се възприема и касационното оплакване, че неправилно СРС е отхвърлил искането на Б. за назначаване на автотехническа експертиза относно механизма на ПТП. Искането за съдебноавтотехническа експертиза е било със задача, формулирана в заседанието на 10.12.2012г.: "дали е възможно да настъпи ПТП с такива щети". СРС е обосновал неоснователност на искането като е взел предвид наличните данни по делото и предмета на доказване в това производство. Преценил е, че от събраните писмени и гласни доказателства се изяснява фактическата обстановка по НП. Предвид това не е допуснато от въззивния съд нарушение на съдопроизводствените правила чрез неизслушването на съдебноавтотехническа експертиза.

С оглед всичко по-горе настоящият състав счита, че постановеното от районния съд съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 23.04.2013г., постановено по НАХД № 21239 по описа за 2011г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.